

—...que vol destruir Israel. El president iranià, Mahmud Ahmadinejad, també ha dit que el règim hauria de ser eliminat dels annals de la història.

—Hauríem de resoldre d'una vegada el conflicte a Gaza. A més, occident ha de mirar la regió amb un altres ulls. Hamàs representa la població de Gaza...

—Això ho dieu vós.

—I l'assassinat en massa s'ha d'acabar.

—Amb aquestes acusacions en aquesta crisi, Teheran vol distingir-se com a intercessor dels palestins i subratllar així la seua pretensió de supremacia al món islàmic?

—Tenim bones relacions amb tots els països i desitgem l'estabilitat a la regió.

—No us neguem aquest altruisme. L'Iran, a través de la guerra dels EUA contra l'Iraq, ha aconseguit una enorme influència i ha intentat guanyar-se l'hegemonia a la regió.

—Nosaltres sempre hem tingut un paper important. Som un gran poble amb capacitats polítiques, econòmiques i estratègiques enormes que volem aplicar pel benestar de la regió. Aquesta posició es deu als nostres propis esforços, i no ha requerit la intervenció d'altri.

—Als EUA, Barack Obama succeirà a Bush la setmana entrant. Amb el canvi de presidència, veieu més oportunitats perquè milloren les relacions entre Teheran i Washington?

—Fins ara els presidents dels EUA no han fet sinó crear problemes al Pròxim Orient. El nou home a la Casa Blanca té una responsabilitat molt gran per a la reputació del seu país al món islàmic i també per a començar noves relacions.

—Teheran treballarà conjuntament amb Obama d'una manera més constructiva que amb el seu predecessor?

—Esperem amb calma quin curs seguirà el nou govern amb el Pròxim Orient. Després reaccionarem adequadament.

Dieter Bednarz, Hans Hoyng

Traducció de Beatriu Vallès

“Cap negociació amb Hamàs”

La ministra d'Afers Estrangers d'Israel, Tzipi Livni, de 50 anys, parla sobre la guerra a Gaza i la possibilitat de treva.

Senyora ministra, Israel ha aconseguit la fita de destruir Hamàs?

—No, però sí que l'ha debilitat amb èxit i l'ha perjudicat seriosament. No es tractava pas de destruir-lo, sinó de restablir la dissuasió. Hem sorprès el seu líder amb la nostra operació. S'ho pensaran dues vegades, abans de llançar un altre míssil a Israel.

—Fa dos anys i mig, al Líban, vau insistir prematurament en una estratègia per a acabar la guerra. Ara com ara, quin supòsit preveieu perquè s'acabi la guerra de Gaza?

—A la guerra del Líban s'enfrontaven dos països i finalment hi hagué un acord. Però per a mi no pot haver-hi cap acord amb el terrorisme. Contra el terrorisme només conec la guerra. La cosa més important és donar un cop a Hamàs. A més a més, hem de controlar el problema del contraban d'armes a la frontera amb Egipte.

—Sou partidària d'una treva oficial amb Hamàs?

—Nosaltres no pensem a retirar-nos. Açò no és una guerra que es pugui acabar amb un tractat de pau. Hamàs no reconeix Israel, no està preparat per al final del terrorisme i de la violència. Queda molt per a acabar la nostra guerra contra Hamàs, encara que l'actual operació militar s'acabe en algun moment.

—Aleshores, per què el ministre de Defensa Ehud Barak ha enviat un mitjancer al Caire per fer un sonatge de treva? Son inútils aquestes converses?

—Jo no dirigesc cap negociació amb Hamàs i ho considere un error.

—Però Egipte és l'aliat més important al Pròxim Orient.

—És clar que els egipcis estan preocupats per la situació humanitària a la franja de Gaza. Volen tranquil·litat, i això ho puc entendre, perquè el contraban d'armes també els afecta. Però era i sóc contrària a regalar legitimitat a Hamàs. Nosaltres no negociem amb gent que abans de res proclamen que no reconeixen Israel. I demanem a la comunitat internacional que faça això mateix.

—Quant de temps podrà resistir Israel la pressió internacional?

—D'una banda, hi ha una comprensió mundial envers la lluita d'Israel contra el terrorisme, compartida per més països. D'una altra banda, les fotos del front no són beneficioses per a Israel. Per tant, hem de trobar un equilibri entre la guerra contra el terrorisme i la situació humanitària. Israel ho fa. Hem obert un corredor humanitari. Intentem ajudar allà on podem.

—No són cíniques les vostres paraules, veient les fotos de les dones i els xiquets morts a Gaza?

—No. Estic informada de la situació a la franja de Gaza. M'acabe de reunir amb els representants de les organitzacions humanitàries i s'ha resolt que el problema no és tant com arriba l'ajuda a la frontera de Gaza, sinó com entra a la ciutat de Gaza. Hem de trobar una solució a aquest problema i ens hi esforcem molt.

—La decisió de bombardejar l'escola dels refugiats de l'ONU a Jabalia no va ser un greu error? Unes quaranta persones hi van perdre la vida.

—S'ha d'entendre que les escoles de l'UNRWA han estat usades molt sovint com a refugi de terroristes.

“Hamàs no reconeix Israel. No està preparat per al final del terrorisme”

Concretament s'havien situat al costat de l'escola i disparaven des d'allí. Era allí, fora de l'escola, on feien impacte els nostres trets; lamentablement s'ensorrà una paret.

—**Testimonis oculars posen en dubte aquesta versió. L'abús sense escrúpols dels civils com a escuts humans no eximeix Israel de la responsabilitat de ponderar les conseqüències d'un bombardeig.**

—És clar que lamente cada víctima civil, però el que va ocórrer a l'escola de l'ONU no fou cap error. Trobarem el lloc des d'on ens bombardejaven. Volíem tocar els terroristes, no els civils.

—**Amb la guerra també heu debilitat el vostre interlocutor en la negociació, el president palestí, Mahmud Abbas.**

—Sí, però només temporalment. Continuarem el procés de pau amb Abbas i la guerra amb Hamàs. Com més dèbil siga Hamàs, més fort serà Abbas, i viceversa.

—**Espereu que després de la guerra al-Fatah torne a prendre el control sobre Gaza?**

—Si dic això, Abbas tindrà encara menys suport dels palestins. Una recomanació electoral per part d'Israel no l'ajudaria gens. Seria com l'abraçada de l'ós.

Christoph Schult

Traducció de Beatriu Vallès



EL TEMPS

Breus

Una acció de les FARC causa quatre morts a Colòmbia

Un atac amb morters dut a terme per un escamot de les Forces Armades Revolucionàries de Colòmbia (FARC) contra una comissaria de policia de l'est del país va provocar la mort de tres nens i una dona, segons que van informar la setmana passada fonts de la policia colombiana. L'atac, a més, va deixar una dotzena de ferits i va perjudicar nombroses cases veïnes, mentre que la comissaria, objectiu dels rebels, gairebé no va resultar afectada. Aquesta acció té lloc en un moment en què les FARC es troben molt debilitades a conse-



EFE

Membres de la guerrilla de les FARC.

qüència de la política del president Álvaro Uribe i de l'augment de les desercions internes.

Un tribunal francès condemna onze militants del PKK

Un jutge de París ha declarat culpables onze persones vinculades al Partit dels Treballadors del Kurdistan (PKK) d'un atac a dos bars regits per ciutadans d'origen turc i al local d'una associació cultural turca. Els fets van passar a Bordeus l'any 2007. Els onze homes han estat condemnats a penes entre tres mesos de presó i cinc anys, per "conspiració criminal amb propòsits terroristes". És la primera vegada que a França es condemna per terrorisme persones relacionades amb el PKK, una organització que lluita contra l'estat turc per la independència del Kurdistan.